

Tolvajlások a szegedi pályaudvarokon.

— **Fellörrik a vasuti kocsikat. — Idegen katonák garázdálkodnak. —**

Napról-napra mind szélesebb körben terjed a híre annak, hogy a vasuton szállított csomagok, áruk, élelmiszerek, legyenek azok akár teher, vagy gyorsárúként feladva, megdézsmáltatnak, esetleg egészen elvesznek. A hír való, alapja van, hiszen lép-tén-nyomon akad panaszos, károsult. A tények nem cáfolhatók és ez alkalommal inkább a bajok forrását szeretnénk feltárni olyképp, hogy a közönség esetleg segítőkészen nyújthasson a saját érdekeinek megvédésében akkor, amikor magát az anvagiakban való károsodástól mentheti meg, másrészt pedig egy nagy országos erkölcsi testület meghurcolt jóhírnevét segít visszaállítani.

Gondoktól terhelt, küzdelmes esztendőket töltenek a magyar vasutasok a háboru alatt. Helyt állnak a haza és hadiérdekek szolgálatában éjjel, nappal, fagyban, hóban, viharban, ágyu- és puskatűz között. Ha a szolgálat úgy kívánja, szolgálatot tesznek 60 óráig is éjjel-nappal, ugyyszólván pihenő nélkül. És a szolgálat nem ismer irgalmat sem a külszolgálatnál, sem a központokban, mivel ma minden embernek helyén kell lennie és dolgozni két, három munkaerőre való ügykörbe. Az idegen országok sok ezer kilométert kitevő elfoglalt vonalhálózatának szolgálatát nem lehetett ellenséges vasutasok kezén hagyni. Oda mindenítve vasutasokat, megbízhatókat kellett helyezni és a legmegbízhatóbb vasutasok a magyar vasutasok. Természetes tehát, hogy itthon bizonyos személyzethiánynak kellett beállni, a mely azzal járt, hogy a megrikult sorokat kevésbé képzett, külső emberekkel esetleg a katonaságtól kölcsönként erővel töltötték be.

A törzs, tehát fegyelemhez, rendhez, pontossághoz szokott vasutas alkalmazottak körébe illetéknép egy a hivatalos eskü hatalmas erkölcsi horderejét nem ismerő, sőt talán azt negligáló egyének kerültek, akik a ma rendelkezésre álló munkaerőknek semmiesetre sem elsőrangú szervei, selejtesei. Vannak közöttük bizonyára többszörösen rosvott előéletűek is, akik beszabadulva az állampolgárok vagyonát, tulajdonát szálító hatalmas vállalatnak ezerágu raktáraiba, működni kezdtek.

A háboru előtt ritka esemény volt az árudézsmálás, sőt a háboru első éveiben, a mikor még kellő törzsszemélyzet állt rendelkezésre, nem nőtt feltűnőbbé a szándékos és sorozatos lopás a raktárakban és feltört kocsikban. Hogy az államvasutak személyzete mily hűséges becsülettel, mennyi tündöklő erkölcsi erővel védte és szolgálta az állampolgárok érdekeit, mi sem bizonyítja fényesebben, mint az, hogy a nagy vasutas sztrájk alatt, amikor az egész ország közgazdasági érdeke recsegett tíz napon keresztül és ki volt szolgáltatva minden áru, élő a vasutasok elkeseredésének, még csak egy maréknyi tengeri sem veszett el. Kártérítésért senki sem jelentkezett az államvasutak igazgatóságánál. Sőt épen a szegedi nagy állomásokon volt alkalmunk figyelni, hogy az élöket ellátták étellel, azokat

gondozták és valósággal őrszolgálatot tartottak a raktárakban, fedett rakhelyeken, kocsik között, nehogy a magyar vasutasok becsületén roszdalt essék.

Ez a személyzet tehát, amely annak idején szerveztlensége mellett is kiállta az erkölcsi tűzpróbát, azóta kötelességének és a mások javainak tiszteletben tartása körül csak nem esedett. A vasutasok körében működő egyesületek egyik főtevékenységét képezi az erkölcsi erők nemesisítése. És ez az érett, higgadt, megfontolt vasutas alkalmazottaknak számára kincs, amelyet féltve őriznek. Ez a becsület kérdése. Merem állítani, hogy a háboruval kapcsolatos nagyfokú nyomorral és küzdelemmel szemben a vasutasok rég az orosz vasutasok sorsára kerültek volna, ha nem állnának a kötelességteljesítés és erkölcsi nemesség oly magas fokán, mint a milyenén állnak. Mert nem rózsás a magyar vasutasok helyzete semmikép. Azonban vas erkölcsi akarata és hazaszeretete van bennük. Erre tanítjuk és kérjük őket és hála Istennek a hangos panaszon kívül és egy kissé erősebb zörgetéstől eltekintve, a kormánynak és az ország közgazdasági életének a háboru alatt nem is szereztek kellemetlenséget. És ha a többség megértése, belátással lesz, nem is fognak szerezni.

Már most kik hát az árudézsmálók és tolvajok? Az eddig felderített esetek igazolják, hogy a kocsik feltörését leginkább az atvonozó idegen csapatok katonái végzik. És ezek ellen az állomások gyérszáma alkalmazottai szinte tehetetlenek. Különösen éjjel, amikor a látóképeség, tehát a tettenérés lehetősége a mai világítási viszonyok mellett ugyyszólván képtelenség. Sajnos, előfordul, hogy egész kocsisorokat feltörnek és megdézsmálnak. Akár nappal is. A vizsgálat természetesen mindannyiszor megindul a legszigorúbb módon és mederben, az eredmény azonban a károsultak számára bizonytalan. Tudunk esetet, amikor az állomás főnöke árukkal rakott kocsikat csupán azért volt kénytelen par órán keresztül az állomási vágányokon tolatni, hogy az ott időző idegen csapatoktól megvédje. Ebből talán elég is ennyi. Vannak természetesen szervezett tolvajbandák is és sajnos, kerülnek megtévedt, gyöngé jellemű alkalmazottak közöttük. Ezeket azonban hamarosan leleplezik, hiszen ott, ahol rendszeres és nagyobb mérvű tolvajlások fordulnak elő, detektívek is használtatnak. És ők értik, hogy mint kell bűntársul beszégetni addig, amíg a „banda” lépremegy.

Szegeden azonban a szegényebb néposztály köréből fognak el igen sok vasuti tolvait. Alkalom a kocsik feltörésére van bőven, hiszen az állomások vágányai messze nyúlnak és bizony zsufoltak. A mozgó vasuton előforduló tolvajlások tettesei szintén többnyire idegen, kíségetésképen kirendelt erők, katonai fékezők stb. Ezek ellen is igen nehéz az eljárás. Éjjel működnek és előggé ügyesen. A leleplezésük szintén lehetetlen. A fék-

ről lopóznak le és állomástól állomásig működnek.

Az illetékes köröknek állandó gondját képezi ezeknek az áldatlan tényeknek a meggátolása és beszüntetése. A raitavesztett tetteseket a törvény minden szigorával sújtják. Az alkalmazottaknak az állásuk elvesztése mellett a büntügyi eljárást is el kell szenvedniük. És akik rászolgálnak, megérdemlik sorukat. A jóérzésű, becsületes vasutasoknak mindenkor szegyenpir fut az arcukra, valahányszor a könnyelműség fertőjébe merült egyik társukat kell megtagadni. Mert ez a hírnevére büszke és kénves testület nem tűri meg a közébe nem valókat. A közönség tehát, ha alkalma, avagy tudomása van arról, hogy egyesek kezén keresztül a vasutakról dézsmált áruval találkoztak, kíméletlenül jelentse fel az illetőt, akár a rendőrség, akár valamelyik vasuti elhárításágnál. A tisztogatás nagy munkáját segíti vele elő.

A vasuti tolvajlások rendszeressége és egyéb visszaélések a képviselőházban szóba kerültek már. Gróf Serényi Béla kereskedelemügyi miniszter akkor maga is kijelentette, hogy a nehéz megéllhetési viszonyok között, minők a mostaniak, valószínű, hogy imitt-amott lesiklás történik. Ezek a lesiklások, ha a hatóság vagy a bíróságok tudomására jutottak, mindig megfélemlően megtoroltattak... Generáliser vádolni egy egész testületet, amely mindig büszkesége és díszé volt az államnak, vétke könnyelműség.

A szegedi vasutasok vasfegyelméhez szoktatott gárdája helyt áll a becsületéért és akik talán gyengék a kísértéssel szemben, azok kérlelhetetlen szigorral tanulják meg a tiltó intelmet: ne lopl!

Kulinyi József.

A berlini diplomáciai körök elégedettek az eddigi eredményekkel

Berlin, december 29. Itteni diplomáciai körök feltételezése szerint a breszt-litovszki béketárgyalások a legjobb reményekre jogosítanak fel. A bolsevik kormány tannijelét adta feltétlen lekegyezésnek és ha a tárgyalások elején fel is vetette azt a követelést, hogy a központi hatalmak a keleti hadszínterről a tárgyalások folyama alatt ne vihessenek csapatokat a nyugati frontra, sőt tartozzanak azokat a békekötés után leszerelni, ez csak azért történt, hogy Oroszország megővje tekintélyét; aztóta az orosz kiküldöttek lemondottak erről a követelésükről. A Pravda arról ír, hogy Oroszországnak le kell mondania Lengyelországról, Litvaniáról és Kurlandól, de Livlandra és Észtlandra sem vet nagyobb súlyt a bolsevik kormány lapja, csupán Rigaért aggódik, minthogy ez a kikötő Oroszországra nézve ugy a kivétel, mint a behozatal szempontjából nagyon fontos. Ami a népszavazást illeti, ezekben a határmenti országrészekben nem lehet olyan szigorúan végrehajtani a népszavazást, met a lakosság gyöngé lábón áll az írás és olvasás tekintetében.

A koncentrált fény

Osram



Gázzal töltve
2000 Wattig

Új típusok:
Osram Azo
Gázzal töltött lámpák
25 és 60 watt
Csak az üvegre edzett
OSRAM szó kezeshedik
a hiváló minőségért

Hat ható

Fonyó Sománál

Szegeden.